





















ॐ शं मजे  
अं सा मजे



ॐ नमश्चित्सूर्याय ॥ ॐ पुष्पाग्नेवानुवृत्त  
 विसरैरिन्दुमासाव्य सम्यग्भाभिः स्वाभी  
 रसघतिरसं, घः परं नित्यमेव । क्षीणं  
 क्षीणं पुनरपि च तं पूरयत्येवमीदृग्दो  
 सां लालीलोत्सितहृदयं नौमि चिद्भानु  
 १ मेकम् ॥ १ ॥ शब्दार्थत्वविवर्तमानज्योति  
 परम्



रुचो गोपते रुद्धी योऽभ्युदितः पुरोरुण  
 तथा यस्य त्रयीमण्डलम् । भास्वदूर्णप  
 दक्रमेरिततमः सप्तस्वराभैर्वियद्विद्या  
 स्यन्दनमुन्नयन्निव नमस्तस्मै परब्रह्म  
 णे ॥ २ ॥ ओमित्यन्तर्नदति नियतं यः  
 प्रतिप्राणि शब्दो वाणी यस्मात्प्रसरति



31  
 परा, शब्दतन्मात्रगर्भा । प्राणपानौ बहति  
 च समौ, यो मिथो ग्राससन्नौ, देहस्थं तं स  
 यदि परमादित्यमाद्यं प्रपद्ये ॥ ३ ॥ यस्त

ॐ  
 केचत्तुः श्वणरसनाद्याणपाण्यङ्गि वा  
 सां एणीपायूपस्थस्थितिरपि मनो, बुद्धिहृद्ग  
 २ रमूर्तिः । तिष्ठत्यन्तर्बहिरपि जगद्भा



४१  
 सयन्द्वा<sup>२</sup>दशात्मा, मार्तण्डं तं सकलकर  
 णाधारमेकं प्रपद्ये ॥ ४ ॥ या सा मित्रा-  
 वरुणसदनाद्युच्चरन्ती त्रिषष्टिं, वर्णानत्र<sup>२</sup>  
 प्रकटकरलैः, प्राणसंगत्प्रसूतान्। तां  
 पश्यन्तीं प्रथमं बुदितां, मध्यमां बुद्धिसं-  
 स्थां, वाचं वक्त्रे करणविषदां, वैखरी च



प्रपद्ये ॥ ५ ॥ ऊर्ध्वाधः स्थान्यतनुभुवना,  
 न्यन्तरा संनिविष्टा, नानानाडिप्रसवग  
 हना, सर्वभूतान्तरस्था । प्राणपानग्र  
 सननिरतैः, प्राप्यते ब्रह्मनाडी, सा नः  
 सां श्रेता भवतु परमादित्यमूर्तिः प्रसन्ना  
 ३ ६ ॥ न ब्रह्माण्डव्यवहितपथा, नातिशी



नोष्णरूपा, नो वा नक्तं दिवगममिता,  
 तापनीयापराहः । वैकुण्ठीया तनुरिव  
 रवे, राजते मंडल<sup>७</sup>स्था, सा नः श्वेता भव<sup>६</sup>  
 नु परमादित्यमूर्तिः प्रसन्ना ॥७॥ यत्रा-  
 रूढं त्रिगुणवपुषि, ब्रह्म तद्विंदुरूपं, यो-  
 गीन्द्राणां यदपि परमं, भाति निर्वाणमा



र्गः । त्रय्याधारः प्रणव इति यन्मंडलं  
 चंडरश्मेरनः सूक्ष्मं बहिरपि बृहन्मुक्त  
 ये तत्प्रपद्ये ॥ ८ ॥ यस्मिन् सोमः सुर  
 पितृनरैरन्वहं पीयमानः क्षीणः क्षी  
 सं एणः प्रविशति यतो वर्धते चापि भूयः ।  
 ४ यस्मिन्वेदा मधुनि सरघाकारवद्भानि

चाग्रे, तच्चण्डांशोरमितममृतं, मण्डलस्थं  
 प्रपद्ये ॥ १ ॥ ऐन्द्रीमाशां पृथुकवपुषा  
 पूरयित्वा क्रमेण, क्रान्ताः सप्त प्रकटह  
 रिणा, येन पादेन लोकाः । कृत्वा धा  
 नं विगलितबलिव्यक्रिपातालमूलं, <sup>लीनं</sup>  
 विश्वा लोकः स जयति रविः, सत्यमेवो



ध्वरिभिः ॥१०॥ ध्यात्वा ब्रह्म प्रथममन्त  
 नु प्राणमूले नदनां, दृष्ट्वा चान्तः प्रण  
 वमुखं, व्याहृतीः सम्यग्गुह्या । यत्तद्दे  
 दे तद्वृत्ति सवितुर्ब्रह्मणोक्तं वरेण्यं  
 सां तद्गर्गाख्यं किमपि परमं, धामगर्भं  
 ५ प्रपद्ये ॥११॥ त्वां शोष्यामि स्तुतिभिरि



नि मे, यस्तु भेदग्रहोऽयं, सैवाविद्या  
 तदपि सुतरां, तद्भुदासाय युक्तः ।  
 कौम्येवाहं त्रिविधमुदितं, स्थूलसूक्ष्मं  
 परं वा, विद्योपायः पर इति बुधैर्गीय  
 ने खल्वविद्या ॥ १२ योऽनाद्यन्तोऽप्य-  
 तनुरगुणो, एतेरणीयान्महीयान्निश्वा

متبر



कारः सगुण इति वा, कल्पनाकल्पि  
 ताङ्गः । नानाभूतप्रकृतिविरुत्तीर्दर्श  
 यन्माति यो वा, तस्मै तस्मै भवतु परमा,  
 दित्य नित्यं नमस्ते ॥ १५ ॥ तत्त्वाख्या  
 सां ने त्वयि मुनिजना, नेति नेति ब्रुवंताः  
 ६ श्रान्ताः सम्यक् त्वमिति च न तैरीदृ



शो वेति चोक्तः । तस्मान्नुभ्यं नम इति  
 वचोमात्रमेवास्मि वच्मि, प्रायो यस्मा  
 त्सरति तरां, भारती ज्ञानगर्भा ॥ १४

सर्वाङ्गीनः सकलवपुषाम् नरे यो  
 नरात्मा, तिष्ठन्काष्ठे दहन इव नो,  
 दृश्यसे युक्तिमून्यैः । यश्च प्राणार्



शिषु नियतेर्मध्यमानासु सद्भिर्दृश्यं  
ज्योतिर्भवसि परमादित्य तस्मै नमस्ते॥

स्तोता स्तुत्यः स्तुतिरिति भवान्कर्तृकर्म  
क्रियात्मा, क्रीडत्येकस्तवनुतिविधाव

सां स्वतंत्रस्ततोऽहम् । यद्वा वच्मि प्रणय

सुभागं, गोपते तच्च तथ्यं, त्वत्तोऽस्य न्यत्कि



मिव जगतां विद्यते यन्मृषा स्यात् ॥  
<sup>३</sup>ज्ञानं नान्तःकरणरहितं विद्यतेऽस्म  
<sup>१</sup>द्विधानां त्वं चात्यन्तं सकलकरणगो  
<sup>२</sup>चरत्वादचिन्त्यः । ध्यानातीतस्त्वमिति  
<sup>३</sup>न विना भक्तियोगेन लभ्यस्तस्माद्भक्तिं  
<sup>४</sup>प्रारणममृतप्राप्तयेऽहं प्रपन्नः ॥ १७



10  
हार्दहंति प्रथममुदिता यः तमः सं  
धितानां, सच्चोद्रेका नदनु च रजः कर्म  
योगक्रमेण। स्वभ्यस्ता च प्रथयति

तरो, सच्चमेव प्रपन्ना, निर्वाणाय प्रिय-  
सां यति तरो व्रजति शामिनां, तेऽर्क भक्ति  
८ स्वयीव ॥ १८ तामासाद्य श्रियमिव  
३



गृहे, कामधेनुं प्रवासे, ध्याने भांति धृ  
 तिमिव वने, योजने ब्रह्मनाडिम् । ताव  
 चास्मिन्विषमविषयग्राहसंसारसिंधौ  
 गच्छेयं ते परमममृतं, यन्न शीतं न  
 चोष्णम् ॥ १९ ॥ अग्नीषोमावखिलजग  
 तः, कारणं तौ मयूरैः, सर्गादाने सृज-



सि भगवत्प्रासवृद्धिक्रमेण । तावेवा  
 नर्विषुवति समौ, जुह्वतामात्मवत्तौ  
 द्वावप्यस्तं नयसि युगपन्मुक्तये भक्तिभा<sup>२२</sup>  
 जाम् ॥२०॥ स्थूलत्वं ते प्रकृतिगहनं  
 सां नैव लक्ष्यं ह्यनन्तं, सूक्ष्मत्वं वा तदपि  
 १ सदसद्भक्तिभावादचिन्त्यम् । ध्यायामी<sup>२</sup>  
 ३



त्वं कथमविदितं, त्वामनाद्यन्तमन्त  
 स्तस्मादु<sup>२</sup>र्कं प्रणयिनि मयि, स्वात्मनैव  
 प्रसीद ॥२॥ यत्तद्वेद्यं किमपि परमं श  
 दतत्त्वं त्वमन्तस्तत्सद्भक्तिं जिगमिषु  
 शनैर्लान्ति मात्राः कलाः खे । अव्यक्ते  
 न प्रणववपुषा, विंदुनादोदितं सच्छब्द



ब्रह्मोच्चरति<sup>॥</sup> किरणव्यञ्जितं वाचकं ते ॥

प्रातः संध्याहणकिरणभागदुर्मयं रा

त्रसं यन्मध्ये चापि ज्वलदिव यज्ञः शु

क्लभाः सात्त्विकं वा ॥ सायं सामास्तसि

सां तकिरणं यत्तमोन्नासिरूपः साह्यः सर्ग

१० स्थितिलयविधाव्राकृतिस्ते त्रयीव ॥ २३



ये पातालोदधिसुनिनगद्वीपलोकाधि  
 बीजच्छन्दोभूताः <sup>स्व</sup>स्वरमुखनदत्सप्तसन्धिं  
 प्रपन्नाः । ये चैकाग्रं <sup>प्र</sup>निरवयववाग्भाव  
 मात्राधिरूढं, ते त्वामेव स्वरगुणकला  
 वर्जितं यान्त्यनभ्यसू ॥ २४ दिव्यं ज्योतिः  
 सलिलपवनैः पूरयित्वा त्रिलोकीमेकी



भूते पुनरपि च तत्सारमादाय गोभिः ।  
 अजलीनो विशसि वसुधां तद्गतः सूर्यसे  
 नं, तच्च प्राणास्त्वमिति जगतां, प्राणभृत्सू  
 र्य आत्मा ॥२५॥ अग्नीषोमौ प्रकृतिपुरु  
 सां षौ बिंदुनादौ च नित्यौ प्राणापानौवपि  
 ॥ दिननिशे, ये च सत्यावृते हे । धर्माधर्मौ



सदसदुभयं, योन्नशवेश्य योगी, वर्तेतात्म  
 न्यपरतमनिर्निर्गुणं त्वां विशोत्सः ॥ २६  
 गर्भाधानप्रसवविधये, सप्तयोदिन्दुभासा  
 सापत्न्येनाभिमुखमिव खे, कान्तयोर्मध्य  
 संस्थः । द्यावापृथ्वीर्वदनकमले, गोमुखै  
 र्बोधयित्वा, पर्यायेण पिवसि भगवन् षड्



सास्वादलोलः ॥२७॥ सोमं पूर्णमृत्तमि<sup>३</sup>  
 व चरुं, तेजसा साधयित्वा, कृत्वा तेनान-  
 लमुखजगत्तर्पणं वैश्वदेवम् । आमावश्यं  
 विघसमिव रे, तत्कलाशेषमभ्यन्त्रह्मा  
 सां एतान्नर्गृहपतिरिव, स्वात्मयागं करोषि ॥  
 १२ कृत्वा नक्तंदिवमिव जगद्बीजमाव्यक्तिकं<sup>११</sup>



यत्तत्रैवान्तर्दिनकर तथा, ब्राह्ममन्थन  
 तोलयम् । दैवं पित्र्यं क्रमपरिगतं, मानु  
 षं चाल्पमुल्लं, कुर्वन्कुर्वन्कलयसि ज  
 गत्पञ्चधावर्तनाभिः ॥२५॥ तत्त्वालोके  
 तपन सुदिने, ये परं संप्रबुद्धा, ये वा चि-  
 त्तोपशमरजनी, योगनिद्रामुपेताः ।



तेऽहोरात्रोपरमपरमानन्दसंध्यासु सौरं  
 भित्त्वा ज्योतिः परमपरमं, यान्ति निर्वाणं  
 संज्ञम् ॥ ३० ॥ आ ब्रह्मेदं नवमिदं जगज्जं  
 गमस्यावरान्तं, सर्गे सर्गे विहजसि रवे  
 सां गोभिरुद्रिक्तसोमैः । दीप्तैः प्रज्ज्याहरः  
 १३ सिच लये, तद्यथा योनि भूयः, सर्गान्ता

य



दो प्रकटविभवां, दर्शयन् शिमलीलाम् ॥  
 श्रित्वा नित्योपचितमुचितं, ब्रह्मनेजः  
 प्रकाशं, रूपं सर्गस्थितिलयमुचा, सर्व  
 भूतेषु मध्ये । अनेवासिष्विब सुगुरु  
 णा, यः परोक्षः प्रकृत्या, प्रत्यक्षोऽसौ  
 जगति भवता, दर्शितः स्वात्मनात्मा ॥ ३२



लोकाः सर्वे वपुषि नियतं, ते स्थिता  
 स्त्वं च तेषामेकैकस्मिन्पुगपदगुणो  
 विद्महेतोर्गुणीव। इत्थंभूते भवति भ  
 गवन् त्वदन्योऽस्ति सत्यं, किं तु शस्त्वं  
 सां परमपुरुषोऽहं प्रकृत्यैव चाज्ञः ॥३३  
 १४ संकल्येच्छ। यद्विलक्षणप्राणवाण्यो



वरेण्याः, संपन्नं मे त्वदभिनवनाज्जन्म  
 चेदं शरण्यम् । मन्ये चासं जिगमिषु  
 शनैः, पुण्यपापद्वयं तद्भक्तिश्रद्धे तव  
 चरणयोर्न्यथा नो भवेताम् ॥ ३४  
 सत्यं भूयो जननमरणे, त्वत्प्रपन्नेषु  
 न स्तुतुत्राप्येकं तव नुतिफलं, जन्म



याचे तदित्यम् । त्रैलोक्ये यः शम  
 इव परः पुण्यकायोऽप्ययोनिः, संसा  
 राब्धौ लव इव जगत्तारणाय स्थितः  
 स्याम् ॥ ३५ ॥ सौषुप्तेन त्वममृतपथे  
 सां नैत्य शीतोऽशुभावं, पुण्यास्यग्रे <sup>नर</sup> सुरपि  
 १५ तदनुसृतं शान्तभाभिः कलाभिः । पश्या



दम्भो विशसि विविधा, शौषधीस्तद्  
 तोपि, प्रीणास्येवं त्रिभुवनमतस्ते जग  
 निव्रतार्क ॥ ३६ मन्दाक्रान्ते तमसि  
 भवता, नाथ दोषावसाने, नान्तर्लीला ना  
 मम मतिरिषं, गाढनिद्रां जहाति । तस्मा  
 द्दुर्लभमिततमसा, पद्मिनीवात्मभासा



सौरीत्येषा दिनकर परं नीयतामाशु  
 बोधम् ॥ ३७ ॥ येन यासीकृतमिव ज  
 गत्सर्वमासीत्तदस्तं धानं नीत्वा पुन  
 रपि विभो तद्दयाघ्रातचित्तः । धत्से  
 सां नक्तं दिनमपि गती शुक्लकृष्णो विभज्य  
 १६ त्राता तस्माद्भव परिभवे, दुष्कृते मेऽपि



भानो ॥३८॥ आ संसारोषचितसदसत्क  
 र्मबंधाश्रितानामाधिव्याधिप्रजनमर  
 णक्षुत्पिपासादि<sup>१२</sup>तानाम् । मिथ्याज्ञान  
 प्रबलतमसा नाथ चाश्रीकृतानां  
 त्वं नष्टा<sup>ता</sup>वा भव करुणया यत्र तत्र  
 स्थितानाम् ॥३९॥ सत्यासत्यस्रवलि



तव च सां, शौचलज्जो जिज्ञातानामृद्धा  
 नानामफलसफलशार्थनाकातराणा  
 म् । सर्वविस्थास्वरिषलविषयाभ्यस्त  
 कौतूहलानां, त्वं न ह्यात्ता भव पितृत्त  
 सां या, भोगलोलार्भकारणाम् ॥ ४० ॥ याव  
 १६ देहं जरयति जरा, नान्तकादेत्य दूनी



नो वा भीमस्त्रिफणभुजगाकारदुर्वार  
 पाशः । गाढं कंठे लगति सहसा  
 जीवितं लेलिहाना, तावद्भक्ताभयद  
 सदयं, श्रेयसे नः प्रसीद ॥ ४१ ॥ विश्व  
 प्राणग्रसनरसना, टोपकोपप्रगल्भं, मृ  
 त्योर्वञ्चं दहननयनोद्दामदंष्ट्राकरा



लम् । यावद्दृष्ट्वा ब्रजति न भिया, पंच  
तामेष कायस्तावन्नित्यामृतमयरवे  
पाहि नः कान्दिशीकान् ॥ ४२ शब्दा

कारं विद्यदिव वसुले यज्ञः सामथा  
सां मन्त्रः सप्तच्छन्दांस्यपि चतुरगा, ऋग्-म  
१८ यं मंडलं च । एवं सर्वश्रुतिमयतया ।



मद्दधानुग्रहाद्वा, क्षिप्रं मत्तः कृपणक  
 हृणाक्रन्दमाकर्णयेमम् ॥ ४३ नाशं ना  
 स्मञ्जरणशरणा, यान्त्यपि ग्रस्यमाना, दे  
 वैरित्यं सितमिव यशो, दर्शयन्त्वं त्रिलो  
 क्याम् । मन्ये सोमं क्षततनुममागर्भ  
 वृद्धा, विवस्वन्शुक्लच्छायां नयसि शन



कैः स्वां सुषुम्नां शुभा सा ॥ आस्तां जन्म  
 प्रभृति भवतः, सेवतं तद्दि लोके, वाच्यं  
 केनापरिमितफलं, भुक्तिमुक्तिप्रकारम् ।  
 ज्योतिर्मन्त्रं स्मृतिपथमितो जीविता  
 सां नेऽपि भास्वनिर्वाणाय प्रभवति सतां  
 १६ तेन ते कः समोऽन्यः ॥ ४३ ॥ अथ त्वत्त



त्रिदशभजनाद्युत्परोक्षं फलं तत्सुंसां पु  
 ङ्गं भवति हि समं, कारणेनैव कार्यम् ।  
 प्रत्यक्षस्य सकलजगतां यत्समत्वं  
 फलं मे, पुष्पाङ्गुलीः समुचितमनस्तत्  
 याचे यथा त्वाम् ॥ ४६ ॥ ये चारोग्यं दिश  
 ति भगवान्सेवितोऽप्येवमाहुस्ते तत्त्वज्ञ  
 ५५



जगति सुभगा भोगयोगप्रधानाः । भुक्ते  
 भुक्तेरपि च जगतां यच्च पूर्णं सुखानां  
 तस्यान्योर्कादमृतवपुषः को हि नामा  
 स्तु दाता ॥ ४० ॥ हित्वा हित्वा गुरुचपल  
 सां तामप्यनेकाजिजार्थान्यैरेकाकीकृत  
 २०५६ मित्रं भवत्सेवनं मत्प्रियार्थम् । तेषामिच्छा ३



म्युपकृतिमहं, स्वेन्द्रियाणां प्रियाणामा<sup>1-55</sup>  
 दौ तस्मान्मम दिनपते, देहि तेभ्यः प्र  
 सादम् ॥ ४८ ॥ किं तन्नामोच्चारति वचनं  
 यस्य नोच्चारकत्वं, किं वा वाच्यं सक  
 लवचसां, विष्णुमूर्ते न पत्वम् । यस्मा  
 इत्तं यदपि तदपि, त्वन्नुतौ भक्तियो



गादस्माभिरुद्भवतु भगवं<sup>१</sup>स्त्वं त्वसादेन

धन्यम्<sup>१२</sup> ॥ ४२ ॥ या पन्थानं दिशति शि

शिरा दुत्तरं देवयानं या वा कृष्णं पि

तद्वयमथो<sup>३</sup> दक्षिणं प्रादृडाद्यम् । ता<sup>२२</sup>

सां भ्यामन्या विन्वावदभिजिन्मा<sup>२</sup> ध्यमा<sup>१</sup> कृ

२१ तिम्न्या, धन्या काचित्प्रकृतिपुरुषा



वृक्षरा मेऽस्तु वृत्तिः ॥ ५० स्थित्वा किञ्चि  
 नूनं इव पिवन्नेतु बंधस्य मध्ये, प्राप्यो  
 पेयं ध्रुवपदमृषो व्यक्तमुदात्तं तालु।स  
 त्यादूर्ध्वं किमपि परमं, व्योम सोमाग्नि  
 भूतं गच्छेयं त्वां सुरपितृगती, चानरा  
 ब्रह्मभूतः ॥ ५१ सर्वात्मत्वं सवितुरिति



घो वाङ्मनः कायबुद्ध्या रागद्वेषोपशम  
 समता योगमेवाहुरुचुः । धर्मो धर्मग्रसन  
 रचना मुक्तये युक्ति युक्तां स श्रीसाम्बः  
 स्वतिमिति रवेः स्वप्रतिष्ठां चकार ॥  
 सां ५१ ॥ भक्तिप्रज्ञाद्यखिलतरुणी वल्लभे  
 २२ नेदमुक्तं श्रीसांबेन प्रकटगहनं स्तोत्र  
 ३



मध्यात्मगर्भम् । यः सावित्रं पठति  
 नियतं, स्यात्सर्वलोकान् पश्यन् सो  
 नो ब्रजति शुक्लवर्णमण्डलं चण्डरश्मेः ॥  
 ५२ ॥ इति परमरहस्यं श्लोकपंचाशिकै  
 षा तपननवनपुण्या, सागमब्रह्मचर्चा ।  
 हरतु दुरितमस्मद्वर्णिता कर्णिता वो ।



45

दिशतु च शुभसिद्धिं मातृवद्भक्तिभा  
जाम् ॥ इति शिवम् ॥

सां.

२३







17



१५  
संघटन



31

महाराष्ट्र



ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ संग्रहेण सख  
दुःखलक्षणं, मां प्रति स्थितमिदं शृणु  
प्रभो । सौख्यमेव भवता समागमः  
स्वामिना विरह एव दुःखिता ॥ १ ॥  
अन्तरप्यतितरामणीयसी, या त्वदप्र  
थनकालिकास्ति मे । तामपीतिपरि  
मृज्य सर्वतः, स्वस्वरूपममलं प्रकाशय ॥ २ ॥



तावके वपुषि विश्वमिर्भरे चिन्तुधा  
 रसमये निरत्यये । तिष्ठतः सतत  
 मर्चतः प्रभुं जीवितं मृतमथान्यद  
 लु मे ॥ ३ ॥ ईश्वरोहमहमेव रूपवान्यं डि  
 तोस्मि ह्यमगोऽस्मि कोऽपरः । मत्समो  
 स्ति जगतीति शोभते, मानिता त्वदनुरा  
 गिणः परम् ॥ ४ ॥



देवदेव भवद्दृष्ट्यामृताख्यातिसंहरण  
 लब्धजन्मना । तद्यथास्थितपदार्थ  
 संविदा, मां कुरुष्व चरणार्चनोचितम् ॥५॥  
 ध्यायते तदनुदृश्यते ततः, स्पर्शयते  
 च परमेश्वरः स्वयम् । यत्र पूजनम्  
 होत्सवः स मे, सर्वदास्तु भवतोऽनुभावतः ॥



तावके वपुषि विश्वमिर्भरे चिन्तुधा  
 रसमये निरत्यये । तिष्ठतः सतत  
 मर्चतः प्रभुं जीवितं मृतमथान्यद  
 लु मे ॥ ३ ईश्वरोहमहमेव रूपवान्यं डि  
 तोस्मि ह्यमगोऽस्मि कोऽपरः । मत्समो  
 स्ति जगतीति शोभते, मानिता त्वदनुरा  
 गिणः परम् ॥ ४



देवदेव भवद्दद्यामृता, व्यातिसंहरण  
 लब्धजन्मना । तद्यथास्थितपदार्थ  
 संविदा, मां कुरुष्व चरणार्चनोचितम् ॥५॥  
 ध्यायते तदनुदृश्यते ततः, स्पर्शयते  
 च परमेश्वरः स्वयम् । यत्र पूजनम  
 होत्सवः स मे, सर्वदास्तु भवतोऽनुभावतः ॥



यद्यथास्थितपदार्थदर्शनं, पुष्पादर्चन  
 महोत्सवश्च यः। पुष्पमेतदितरेतरा  
 श्रयं, भक्तिशालिषु सदा विजृम्भते ॥ ७

सं तत्तदिन्द्रियमुखेन संततं, पुष्पादर्चनर  
 सायनासवम्। सर्वभावचषकेषु पूरि-  
 २ तेष्वपि वन्नपि भवेद्यमुन्मदः ॥ ८ ॥



अन्यवेद्यमणुमात्रमस्ति न, स्वप्रकाश  
 मखिलं विजृम्भते । यत्र नाथ भवतः  
 पुरे स्थितं, तत्र मे कुरु सदा तवार्चितुः ॥  
 दासधाम्नि विनियोजितोऽप्यहं, स्वेच्छ  
 यैव परमेश्वर त्वया । दर्शनेन न कि  
 मस्मि पात्रितः, पादसंवहनकर्मणापि वा ॥



शक्तिपातसमये विचारणं, प्राप्नमीश  
 न करोषि कर्हिचिन् । अथ मां प्रति कि  
 मागतं यतः, स्वप्रकाशनविधौ विलम्ब  
 से ॥॥ तत्र तत्र विषये बहिर्विभात्य  
 सं नारीश परमेश्वरीयुतम् । त्वां जगच्चित  
 ३ यनिर्भरं सदा, लोकयेय निजपाणिषू



नितम् ॥ १२ स्वाभिसौधमभिसंधिमा

त्रतो, निर्विबन्धमधिरुह्य लीलया ।

स्यां प्रसादपरमामृतासवापानकेन

परिलब्धनिर्वृतिः ॥ १३ यत्समस्तसु

भगार्थवस्तुषु, स्पर्शमात्रविधिना चम-

त्कृतिम् । तां समर्पयति तेन ते वपुः



पूजयन्त्यचलभक्तिशालिनः ॥ १४  
 स्फारयत्यखिलमात्मना स्फुरन्ति च  
 मामृशसि<sup>५५</sup> रूपमामृशन् । यत्स्वयं निज  
 रसेन पूरितं । तत्समुल्लसति भावमं  
 डलम् ॥ १५ ॥ यो विकल्पमिदमर्थमंडलं  
 पश्यतीश निखिलं भवद्गुणः । स्वात्म

सं  
 ४



पक्षपरिपूरिते जगत्यस्य नित्यसुखि  
 नः कुतो भयम् ॥ १६ कंठकोणविनि  
 विष्टमीश ते, कालकूटमपि मे महामृ  
 तम् । अप्युपात्तममृतं भवदुर्भेदवृ  
 त्ति यदि रोचते न मे ॥ १७ ॥ त्वत्प्रलाप  
 मय रक्तगीतिका नित्यपुष्पवदनोपशो



भितः । स्यामयापि भवदुर्चनक्रिया, प्रेय  
 सी परिगताशयः सदा ॥ १८ ॥ ईहितं न  
 वत पारमेश्वरं, शक्यते गणयितुं तथा  
 च मे । दत्तमप्यमृतमिभरं वपुः, स्व  
 सं न पातुमनुमन्यते तथा ॥ १९ ॥ त्वाम  
 ५ गाधमविकल्पमद्वयं, स्वस्वरूपमखि



लार्थ्यघस्मरम् । आविशन्नहमुमेश  
 सर्वदा पूजयेयमभिसंस्तुवीय<sup>३</sup> च ॥

२० ॥ इत्युत्पलस्तोत्रावलौ संग्रहस्तो  
 त्रं त्रयोदशम् ॥ १३ ॥







शिवसेन







ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ अतिभीषणक  
 दुभाषण घम किंकर पद ले कृतताड  
 नपरिपीडन मरणगम समये । उमया  
 सह मम चेतसि घमशासन निवस  
 न् शिवशंकर शिवशंकर हर मे हर  
 दुरितम् ॥ १ ॥ अतिदुर्नय चतुलेन्द्रिय



2

रिपुसंचयदलिते कलिविशुद्धभवदु  
 र्गहनृपदुर्बलसमये। द्विजसन्निपव  
 नि पविकर्कशकदुजलितखलम  
 र्हेणचलिते। शिवया सह ममचेत  
 दि० सि प्राशिशेखर निवसन् शिवशंकर  
 १ शिवशंकर हर मे हर दुरितम् ॥२



भवभंजन हररञ्जन खलबंचन परह  
 न् दनुजान्तक मदनान्तक रविजान्तक  
 भगवन् । गिरिजावर करुणाकर पर  
 मेध्वर भयहृन् शिव शंकर शिवशं  
 कर हर मे हर दुरितम् ॥३॥ शक्र  
 शासन कुतुशासन चतुराश्रमविष



ये कलिविग्रह भवदुर्गहनृपदुर्बल  
 समये । द्विजत्तत्रियवनिताशिष्यदर  
 कं पितृहृदये शिवशंकरं शिवशंकर  
 हर मे हर इरितम् ॥ ४ ॥ इति शिव

लोत्रं समाप्तम् ॥ गिरिपालक रदाहक  
 २ खरनायक मलहन् वृषभासुन कमलासु  
 न दत्तजासुन शिवभूः तनयोषण कृतदो  
 षण भवपोषण भयहन् शिवशंकर ॥ ५ ॥



शिवसिद्धि  
आष्टावक्रसिद्धि







ॐ नमो भवान्यै ॥ छन्दः पादयुगा नि  
 रुक्मिण्यसुरा, शिखादिजंघायुगा, क  
 र्णदोरुयुगा प्रशस्तजघना, या सामवे  
 दोदरा । तर्कन्यायकुचा श्रुतिस्मृतयो,  
 काव्यादिदिव्या नना, वेदान्तामृतलो  
 चना भगवती, श्रीराजराजेश्वरी ॥ १ ॥



2

कल्याणायुत पूर्णविंशवदना, पूर्णेश्वरी  
 री नंदिनी, पूर्ण पूर्णतरा परेशमहिषी,  
 पूर्णामृतास्वादिनी। संपूर्ण पुरुषोत्त  
 मामृत्तकला, विद्यावती भारती, श्रीच  
 रा. कप्रियविंदुतर्पणपरा, श्रीराजराजे  
 ३ श्वरी ॥ २ ॥



ईशादीश्वरयोगचन्द्रविदिता, स्वानन्द  
 भूता परा, पश्यन्ती तनुमध्वमा विल  
 सिनी, श्रीवैखरीहूपिणी। आत्माना  
 त्मविचारिणी त्रिनयना, विद्या त्रिवीजा  
 श्रयी, श्रीचक्रप्रिय० ३ एकाकारम्,  
 नेकवर्णविविधा, कारैकचिद्रूपिणी, चै



तन्वात्मक एकचक्ररचिता, चक्राङ्क-ए  
काकिनी । भावाभावविभाविनी भयह  
रा, सद्भक्तचिन्तामणिः श्रीचक्रप्रिय-

४ ॥ लक्ष्यालक्ष्यविवेकिनी निरूपमा,

रा-रुद्राक्षमालाधरा, साक्षात्कारणादक्षवं

४ शकलिता, दीर्घातिदीर्घेश्वरी । भद्रा



भद्रवरप्रदा भगवती, भद्रेश्वरी भद्रिणी, श्री  
चक्र० ५ ॥ ह्रीं वीजाततनादबिंदुपरमा,  
ओंकारनादात्मिका, ब्रह्मानन्दधनोदरी  
गुणवती, ज्ञानेश्वरी ज्ञानदा । इच्छाज्ञान  
क्रियावती गुणवती, गंधर्वसंसेविता, श्री  
चक्र० ६ ॥ हर्षोच्चतसुवर्णपात्रभरिता,  
पानोच्चतासूरिणिता, हँकारप्रियशब्दब्रह्म



निरता, सारस्वतोन्नाशिनी । सायासारवि  
 चारचारुनिरतावर्णाश्रमाकारिणी ; श्रीच  
 क्र. ७ सर्वज्ञानकुलवती सकरुणा सन्ना  
 दिनी नन्दिनी, सर्वान्नर्मतशालिनी शिव  
 तनुसंदीपिनी दीपनी । संयोगप्रियहृदिणी  
 रा प्रियवती, प्रीता प्रतापोन्नता श्रीचक्र. ८. ॥  
 ५ कर्मकर्मविवर्जिता कुलवती, कर्मप्रदा



7

कौलिनी कारुण्यावधिसर्वकर्मनिरता, सिं  
 धुप्रिया शालिनी । पंचब्रह्मसनातनी गुरु  
 गतिर्ज्ञेया च योगात्मिका, श्रीचक्र० ९॥  
 हलिकुंभनिभपयोधरयुगा, पीनोन्नता  
 नम्रगा, हाराद्याभरणा सुरेन्द्रविनुता, शृंगा  
 रपीठालया । योन्याकारकयो निरुद्धनक  
 रा नव्यानवर्णात्मिका श्रीचक्र० १० ॥



लक्ष्मीलक्ष्मणपूर्णभक्तवदना, लीलावि  
 नोदस्थिता, लाक्षारंजितपादपद्मयुगला  
 ब्रह्मादिसंसेविता । लोका लोकितलोक  
 कामजयिनी, लोकत्रयैकाग्रया, श्रीचक्र

॥ ॥ ह्रींकाराङ्कितशंकरप्रियतनु, श्रीयो  
 त- गयीठेश्वरी, मांगल्यायुतपंकजाभनयन,  
 ६ मांगल्यसिद्धिप्रदा । तारुण्यातपसार्चिता



तरुणिका, तच्चोत्तमा तन्विता, श्रीचक्र-  
 १२ ॥ सर्वेशाङ्गविहारिणी सकरुणा, स-  
 र्वेश्वरी सर्वगा, सत्या सर्वमयी सहस्र-  
 दलगा, सप्तार्णवसंस्थिता । सांगा सां-  
 गाविर्गिता सुरवकरी, बालार्ककोटिप्र-  
 भा, श्रीचक्र- १३ कादिज्ञानसुवर्ण



विंदुस्रतनुः, स्वर्णादिसिंहासना, नाना  
 रत्नविचित्रचित्ररचिता, चातुर्यचिन्ता  
 मणिः । चिन्तानन्दविधायिनी सुविषु  
 ला, कोटिचयपेशाब्जिका श्रीचक्र० ॥

रा १६ ॥ लक्ष्मीशदिविरिञ्चिचन्द्रमुकुटा,  
 ७ द्याष्टाङ्गपीठार्चिता, सूर्येन्दुग्निसमयैक



पीठ निलया, चिन्मात्र कोशे श्वरी । गो  
 ध्वी गुर्वित गर्विता गगनगा, गंगा, गरु  
 शाप्रिया, श्रीचक्र ० १५ ह्रींकारात्रय  
 ह्रस्विणी समयिनी, संसारिणी ह्रस्विनी  
 हंसिनी वामाचारपरायणा सप्तकुटा,  
 बीजावती मुद्रिणी । कामाक्षी करुणा



विचित्रचरिता श्रीश्रीनिमूर्त्यात्मिका,  
 श्रीचक्र-१६ ॥ त्वां विंबप्रति विंबल  
 म्बितलसद्विंबाधराम्बिकां, जम्बी  
 रोत्पलकर्णसंभितमुखी जम्बाफल  
 रा श्रीकचाम् । ताराभां मधुमांसदत्त  
 ८ बलिभिः प्रत्यक्षदीप्तात्मिकां सौभाग्यी



सरसुन्दरी भगवती देवी भजे सुन्दरीम् ॥ १७  
 तिस्रो कोटि सुवर्णपात्ररचितं संसारिणी  
 हंसिनी वामाचारपरायणां सुकुलां  
 ज्ञां बीजावती मन्दिनीम् । वामाक्षां क  
 रुणां विचित्ररचितां श्रीश्रीत्रिमूर्त्या  
 मिकां श्रीचक्र० इति राजराजेश्वरीस्तोत्रं



संपूर्णम् ॥

स.

२























